

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gönczi Ágnes ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Csányi, Rátkai & Zala Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt I. rendű alperes neve „felszámolás alatt” (I. rendű alperes címe) I. rendű, dr. Tasnády László ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű és III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság a 2006. szeptember 8. napján kelt 9.G.40.131/2003/47. számú ítélete ellen a II. és a III. rendű alperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II.-III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 350.000,- (Háromszázötvenezer) Ft másodfokú költséget.

Kötelezi a II.-III. rendű alpereseket, hogy az illetékfeljegyzési jogukra tekintettel fizessenek meg az államnak - az adóhatóság felhívására - 900.000,- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes a perben nem álló gazdasági társasággal 1999. október 8-án vállalkozási szerződést kötött a S... 9205/13. hrsz. alatt található ingatlanon építőipari és szakipari munkák elvégzésére. A vállalkozási díjat előzetesen elkészített tételes költségvetés, műszaki és egységárképzés együttesen elfogadott normái alapján határozták meg. A díj kifizetésének feltétele volt a műszaki ellenőr által az egyes elvégzett részmunkákra kiadott teljesítésigazolás.

A perben nem álló gazdasági társaság 2000. május 10-én rendelte meg a felperestől az ingatlanon a tereprendezési, útépítési, parkosítási és csapadécsatorna építési, kivitelezési munkáknak az elvégzését. A felek a vállalkozási szerződést 2000. május 15-én kötötték meg, és 33.922.682,- Ft-ban határozták meg a vállalkozási díjat.

A peres felek és a perben nem álló gazdasági társaság képviselői nyilatkozatát a 2001. február 15-i jegyzőkönyv rögzítette a tereprendezési, útépítési, parkosítási, kivitelezési munkák elszámolásával összefüggésben. Az ezen a napon fennálló tartozást a jegyzőkönyv szerint 8.875.000,- Ft-ban határozták meg. Ennek a kifizetésére az ütemezést 2001. február 20-a és 2001. március 15-e között adták meg. A jegyzőkönyvet aláíró felek megállapodtak abban, hogy 2001. március 15-én tételes költségvetés alapján tételes felmérést készítenek a megvalósult munkákról, így a végszámlát ennek alapján lehetett benyújtani.

A perben nem álló gazdasági társaság a 2001. május 8-i levelében értesítette az I. rendű alperest arról, hogy az eredeti költségvetésüket meghaladóan milyen eltérések mutatkoznak a teljesített, illetve teljesítendő szolgáltatásban, milyen elvégzett pótmunkák tettek esedékessé további felszámítható díjat. Megküldte az I. rendű alperesnek a pótmunkák körében elvégzett munkákról szóló jegyzéket a csapadékvíz, törmelékszállítás és villanyszerelési munkákra vonatkozóan. Közölte, hogy az első kiíráshoz és árajánlathoz képest plusz 52 m² eltérés van, ami kb. 10.000.000,- Ft pluszköltséget jelent.

A felperes és a perben nem álló gazdasági társaság 2001. augusztus 23-án jegyzőkönyvet írtak alá a társasház tereprendezési, útépítési, parkosítási és kivitelezési munkáinak az elszámolásáról. Ebben megállapították, hogy a felperes által elvégzett munkák értéke összesen 22.089.000,- Ft + áfa volt, amelyből a perben nem álló gazdasági társaság a fizetési kötelezettségét 6.400.000,- Ft + áfa összegben teljesítette, a késedelmi kamatok nélkül ezért a tartozását 15.689.000,- Ft + áfa összegben számították. A perben nem álló gazdasági társaság nyilatkozatában többször utalt arra, hogy az I. rendű alperes, a megrendelője a díjának jelentős részét nem fizette meg, bár többször ígéretet tett rá.

A perben nem álló gazdasági társaság és a felperes 2002. május 2-án engedményezési szerződést kötöttek, amelynek értelmében a felperessel szemben fennálló tartozásának kiegyenlítéseképpen az I. rendű alperessel szembeni követelésére átruházott 19.611.250,- Ft vállalkozási díjkövetelést. Az I. rendű alperest együtt értesítették arról, hogy 19.611.250,- Ft erejéig a pénzkövetelés jogosultja a felperes lett. A felperes felszólította ezt követően az I. rendű alperest a pénztartozás megfizetésére, aki nem teljesített.

A felperes 2002. július 26-án fizetési meghagyás kibocsátását kérte és az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az I. rendű alperest 19.611.250,- Ft vállalkozási díj, ennek 2000. augusztus 30-tól a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszerese és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Az elsőfokú eljárás alatt a keresetét kiterjesztette a II. és a III. rendű alperesekre és mint az I. rendű alperes beltagjait kérte marasztalni a fenti összeg megfizetésére.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes azt vitatta, hogy a megkötött építési szerződés alapján további kifizetés teljesítésére lenne köteles. Hivatkozott arra, hogy a vele szerződő társaságnak 177.000.000,- Ft-ot fizetett meg és ez nem volt kevesebb mint az általa teljesített szolgáltatás értéke. A vele szerződő fél nem teljesítette a szerződésben vállalt kötelezettségét, de annak ellenértékét felvette. Az épületet mással kellett befejeztetnie, ezzel több 10.000.000,- Ft értékű kárt okozva. Vitatta, hogy tartozáselismerő nyilatkozatot tett volna. Azt állította, hogy az egyébként általa elismert 16.000.875,- Ft pénztartozását teljesítette.

A II. és a III. rendű alperesek az érdemi ellenkérelmükben arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperessel szerződő társaság olyan szolgáltatást nem teljesített, amelyre további pénzköveteléssel élhetett volna az I. rendű alperes felé.

A Fővárosi Bíróság a 2006. szeptember 8. napján kelt 9.G.40.131/2003/47. számú ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 19.611.250,- Ft-ot és ennek 2000. augusztus 30-tól a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összegű kamatát. A II. és a III. rendű alperesek a marasztalási összeg megfizetésére egyetemlegesen abban az esetben kötelesek, ha az az I. rendű alperestől a felszámolási eljárás során sem volt behajtható. A bíróság egyetemlegesen kötelezte továbbá az alpereseket, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessenek meg 1.835.000,- Ft perköltséget.

A határozata indoklásában a lefolytatott bizonyítási eljárást követően arra a megállapításra jutott, hogy az engedményező és az I. rendű alperes között 1999. október 8-án létrejött, a Ptk. 402. §-ában nevesített szerződésben megnevezett szolgáltatását a szerződés megszűnésének időpontjáig az engedményező olyan mértékben teljesítette, hogy az engedményezéssel átruházott 19.611.250,-Ft részében is megillette őt az ellenszolgáltatás nélkül maradó pénzbeni szolgáltatás teljesítésének követelésére irányuló jog (Ptk. 319. § (2) bekezdés). Az engedményező a felperessel megkötött, a Ptk. 328. § (1) bekezdésével nevesített szerződéssel az I. rendű alperessel szembeni követelését úgy ruházta át, hogy engedményesként a felperes alappal indíthatott keresetet - a kötelezettség teljesítését kívánva - az I. rendű alperessel szemben.

Az I. rendű alperes védekezése alapjául felhozott tényre tekintettel a felperes a per tárgyalásán azon bizonyítási eszközök megjelölésére volt köteles, melyek szerinti bizonyítékokból megállapítható lehetett, hogy az engedményező az I. rendű alperes felé szolgáltatását a szerződésük hatálya alatt legalább 19.611.250,- Ft-tal nagyobb értékben teljesítette, mint a kapott pénzbeni szolgáltatása volt. Az I. rendű alperes - előadása szerint - díjfizetési kötelezettségét 177.000.000,- Ft-tal teljesítette.

A per tárgyalása során kirendelt szakértő a véleményében az engedményező elvégzett munkájának értékét 200.487.165,- Ft-ra számította ki. A szakértő ennek során értékelte az egyébként teljesen kész állapot eléréséhez képest indokolt levonásokat, a hibák miatt szükséges javítási költségeket. A szakértő ténymegállapítását a munkaértékre az elsőfokú bíróság mint aggálytalant vette döntése alapjául figyelembe, a szakvéleményből megállapította, hogy az engedményezőt megilleti az I. rendű alperessel szemben a felperesre átruházott részében is a díjfizetési kötelezettség teljesítésének követelésére irányuló jog. Mivel az I. rendű alperes e kötelezettség teljesítését jogos ok nélkül tagadta meg az engedményes felperes felé, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetével egyezően marasztalva kötelezte a vállalkozási díj megfizetésére.

A II. és a III. rendű alperesek a tagsági jogviszonyuk folytán, az 1997. évi CXIV. törvény 101.§-a alapján tartoznak helytállni az I. rendű alperes kötelezettségéért.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II. és a III. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben kérték annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását.

Változatlanul állították, hogy az elvégzendő valamennyi munka összértéke 162.702.473,- Ft, ehhez képest 177.000.000,- Ft kifizetésére került sor.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az I. rendű alperes által kifizetett azon összegeket, amelyekre a perben nem álló gazdasági társaság lett volna köteles. Ezzel kapcsolatban hivatkoztak egy másik perben nem álló gazdasági társaság 10.316.850,- Ft összegű adósságára a gépészeti szerelésre és szerelési anyag szállítására vonatkozóan; a felperessel kötött 16.003.750,- Ft összegre a befejezési munkák elvégzéséhez; az általa kötbérként a lakóknak kifizetett 13.131.246,-Ft-ra, a lakatos munkák vonatkozásában fennálló 8.000.000,- Ft-ra, amely az egyik lakás megvásárlásával került kompenzálásra, továbbá az alvállalkozók által az 5.000.000,- Ft értékben beépített anyagokra és munkadíjra.

Változatlanul azt állították, hogy a perben nem álló gazdasági társaság olyan követelést ruházott át, aminek semmilyen alapja nem volt, ezt az I. rendű alperes nem fogadta el. Az átruházáskor az I. rendű alperes jelezte a felperes felé, hogy ilyen követelés nincs és azt nem fogadja el. Az általuk kifizetett 177.000.000,- Ft, valamint az 52.451.846,- Ft hátrahagyott adósság meghaladja a szakértő által becsült, elvégzett munka értékét.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és abból helyes jogi következtetést vont le. A perben a bizonyítási kötelezettségeknek eleget tett mind tanúbizonyítás, mind szakértői vélemény segítségével. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság aggálymentesen állapította meg, hogy a felperesi kereset alapos volt. Hivatkozott továbbá arra, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok nem írják elő azt, hogy a követelt összeg meg nem fizetőjének az engedményező és az engedményes között létrejött szerződéshez hozzá kell járulnia.

A II. és a III. rendű alperesek jogi képviselője a fellebbezést azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét olyan szakértői véleményre alapította, amely ellentmondásos és nem aggálytalan. Változatlanul állította, hogy a Ptk. 328. § (1) bekezdés szerinti engedményezés feltételei a rendelkezésre álló iratok alapján nem állnak fenn, annak összecszerűsége nincs igazolva.

Másodlagos fellebbezési kérelmében a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte.

A II. és a III. rendű alperesek fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álló iratok alapján, az aggálytalan igazságügyi szakértői véleményre is figyelemmel, valamint a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helytálló értelmezésével megalapozottan kötelezte fizetésre a II. és a III. rendű alpereseket a mögöttes tagi felelősségük alapján.

A fellebbezés kapcsán a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A II. és a III. rendű alperesek a fellebbezésükben érdemben azt sérelmezték, hogy annak ellenére marasztalta az elsőfokú bíróság őket is, hogy az I. rendű alperesnek bármilyen tartozása lenne a felperes felé, ezzel szemben a felperes az, aki az I. rendű alperesnek tartozik. E körben arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azoknak az összegeknek a kifizetését a perbeli vállalkozási szerződés kapcsán, amelyek a felperes helyett kerültek teljesítésre.

A fellebbezés kiegészítése során már az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakat is vitatták.

Sz. D. igazságügyi szakértő a szakvéleményében rögzítette, hogy a perben nem álló gazdasági társaság által elvégzett munka értékének megállapításához szüksége lett volna tételes költségvetésre és felmérési naplóra, ami azonban nem állt rendelkezésére, és ezek segítségével pontosabban meg tudta volna határozni az elvégzett munka ellenértékét.

A szakvélemény elkészítését követően került sor a II. és a III. rendű alperesek perbevonására. A II. és a III. rendű alperesek jogi képviselője a 2006. március 28-án tartott tárgyaláson érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatva a felperesi követelés összecszerűségét.

Ezen a tárgyaláson az elsőfokú bíróság az eljárási jogok helyes gyakorlása érdekében tájékoztatta a II. és a III. rendű alperesek jogi képviselőjét, hogy a felperes a per tárgyalása során okirattal és szakértői véleménnyel kívánta igazolni az engedményező szolgáltatásának értékét. A II. és a III. rendű alperesek a védekezésük alapjául felhozott tény folytán a felperes bizonyítási eszközeivel szemben azon bizonyítási eszközök megjelölésére lenne köteles, melyek szerinti bizonyítékokból megállapítható lenne, hogy az engedményező szolgáltatásának értéke nem a felperes által igazolni kívánt érték, hanem a II. és a III. rendű alperesek által megnevezett érték.

Ezt követően a II. és a III. rendű alperesek jogi képviselője bejelentette, hogy a védekezése alapjául szolgáló tény igazolására vonatkozó bizonyítási eszközei megjelölésére határidőt kér.

Ezután az elsőfokú bíróság a tárgyalást elhalasztotta és a Pp. 8. § (1) bekezdése és 141. § (6) bekezdésére figyelmeztetéssel kötelezte a II. és a III. rendű alperesek jogi képviselőjét, hogy a védekezésük alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait adja elő, jelölje meg.

Az elsőfokú bíróság 45. sorszámú végzésével ismételt felhívására sem terjesztett elő a II. és a III. rendű alperesek jogi képviselője előkészítő iratot.

A 2006. szeptember 8-án tartott tárgyaláson a II. és a III. rendű alperesekért megjelent a jogi képviselő, aki az előző tárgyalást követően érkezett iratok ismertetését követően bejelentette, hogy mást előadni nem kíván, a kereset elutasítását kérte.

Mivel az elsőfokú bíróság a részletes tájékoztatási és kioktatási kötelezettségének a II. és a III. rendű alperesek vonatkozásában eleget tett, ezért a másodfokú eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdésében megfogalmazott korlátozó rendelkezésre tekintettel a szakértői vélemény vitatására már nincs törvényes lehetőség.

E körben rámutat a másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán, hogy az elsőfokú eljárás során készített igazságügyi szakvélemény aggálytalan, nem homályos, nem hiányos, nem áll ellentétben a bizonyított tényekkel és nem fér kétség a helyességéhez, ezért az elsőfokú bíróság a döntését megalapozottan alapította az abban foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság azért nem vizsgálta a fellebbezésben hivatkozott I. rendű alperes általi teljesítéseket, mert ezzel kapcsolatban egyik alperes sem terjesztett elő semmilyen igényt, sem beszámítási kifogás, sem viszontkereset formájában.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A II. és a III. rendű alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelesek a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetni; a másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét mérlegeléssel a 8/2002. (III. 30.) IM rendelet 2. §-a alapján állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

A II. és a III. rendű alperesek fellebbezésének eredménytelenségére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek az illetékfeljegyzési jogukra tekintettel le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket megfizetni az államnak, az állami adóhatóság külön felhívására.

Budapest, 2007. év szeptember hó 13. napján

álínkásné dr. Míka Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány híteléül:

bírósági tísztvíselő